

blik, kommer der hundrede Mangler tilføede, og det er ikke heldigt at fare over dem med en Harefod. Et gammelt Ord siger: Hastværk er Lastværk; men derved er, som det lader til, Intet at gjøre, man er fra alle Sider opfat paa at faae, hvad der foreligger, og alle mine Indvendinger blive rimeligvis et Slag i Luften. Den høitærede Ministers Uttringer om Herning-Sjerribanen skal jeg ikke her komme videre ind paa; kun skal jeg, naar han yttrede, at Udvalget havde fundet Ribæklinien for at være den heldigste, tillade mig at gjentage, hvad jeg tidligere har ytret, at der i ethvert Fald kun er meget faa Medlemmer i Udvalget, som have Kjendskab til de lokale Forhold. Derimod kan jeg tilbøds forstaa, at Herning By foretrækker denne Bane fremfor den anden, fordi der maaske er en lille Frygt hos de gode Herningboere for, at hvis Banen blev anlagt i en nordlig og vestlig Retning, da vilde en Del af Hernings bedste Opland gaa tabt, idet det blev gennemskåret af Banen; men det er neppe berettigede Hensyn at tage overfor Jernbaneanlæg at lægge Jernbanerne ud i de daarlige Egne og lade de bedre Egne ligge udenfor for at de kunne tilføre Handelspladserne Næring. — Jeg vender tilbage til en enkelt Uttring af det ærede 1ste Medlem for 10de Kredts fra forrige Behandling. Han nævnte nemlig Ordet Sammenknytning i det andet Thing. Jeg vil ogsaa tro, at der er foregaaet en Slags Forbindelse mellem visse Medlemmer, som i og for sig neppe have været fuldt enige om disse eller andre Baneanlæg. At omtale Grundene dertil, skal jeg naturligvis ikke komme ind paa her og jeg kan heller ikke have nogen paalidelig Formening derom; men det staar for mig som om det ikke er usandsynligt, at der har været enkelte medvirkende Grunde til en saadan Sammenknytning, som ikke baade Jernbaneanlagene allerbedst. Jeg kan jo vel neppe antage, at den høitærede Minister har givet et bestemt Løfte til det andet Thing om at gennemføre Loven i denne Stikelse, men der er dog Et og Andet, der for mig tyder paa, at den høitærede Minister ligesom søger sig bunden og anser det for at staa i en Slags Strid med de Forhandlingene, som ere førte, om han paany kom tilbage til dette Thing med Loven og ønskede Forandringer i den. Naar det nu endelig fra Thingets Side her saa meget omtales, at man skal tage Loven, fordi der ikke er Udfigt til at faae noget Andet, ihvorvel man ellers kunde have ønsket Forandringer og fundet en anden Affattelse heldigere, vil jeg dog til Slutning tillade mig at bemærke, at der har foreligget Tilfælde her før, hvor endog den høitærede Regjering var tilfreds med hvad der forelaa fra det andet Thing, men dette Thing dog har fundet, at der var noget at rette i hvert Fald med Hensyn til formelle Mangler, som ikke burde passere. Thinget her sendte da Sagen tilbage til det andet Thing og hvis dette havde standset Sagen, vilde det

have foranlediget anderledes Omstændigheder og ganske anderledes uheldige Tilfælde end den nærværende Sag kan foranledige, om den ogsaa bliver sendt tilbage. Jeg kan gjerne nævne Diebliffet. Det var den 8de November 1877. Da vilde dette Thing ikke tage, hvad Folkethinget havde sendt, saa at uagtet der var den største Udfigt til at antage, at den hele Overenskomst faldt, sendte det dog Loven tilbage. Jeg beder derfor paany erindret, at naar der foreligger Tilfælde, hvor man gaar i en Retning og der saa kommer Tilfælde, hvor man siger, at man maa se igjennem Fingre med, hvad der virkelig ønskes forandret, forekommer det mig, at man for at bruge et mildt Udtryk ikke handler i streng Konsekvens, men det maa de Herrer afgjøre med sig selv.

Indenrigsministeren (Steel): Der er kun een Bemærkning, i hvad den sidste ærede Taler yttrede, som giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Han udtalte, at der dog maaske kunde være et saadant Forhold tilføede, at Ministeren havde bundet sig til i dette Thing at gennemføre dette Lovforslag uforandret. Jeg ved ikke, fra hvilke Kilder det ærede Medlem før sin Rundskab til det Forhold, hvori jeg staar til Medlemmer i det andet Thing; men det kan jeg forsikre dette ærede Thing, at jeg staar fri og ubunden ligeoverfor det, at jeg ikke har paataget mig nogen som helst Forpligtelse af den Art, som det ærede Medlem synes at ville antage, ligesom det ene er min Overbevisning om, hvad der er rigtigt og tjenligt med Hensyn til Sagen, der har lebet mig til at indtage den Stilling til Sagen, som jeg har indtaget her.

Jensen: Jeg vil blot bemærke til den ærede Taler (Clausager), at jeg ikke har gjort mig skyldig i nogen som helst Feiltagelse, men jeg har ved at sammensille de to Linier, om hvilke der er Spørgsmaal, kun fulgt den Fremgangsmaade at tage de Sogne, som hver især af disse Baner berøre. Naar den ærede Taler derimod tager et andet Grundlag for sine Beregninger, maa naturligvis vore Beregninger blive uoverensstemmende.

Bloug: Det ærede Medlem for 11te Kredts (Clausager) har en stor Tilbøielighed til at komme ind paa moraliske Betragtninger og navnlig til at lade ærede Medlemmer, som have erkjendt eller vedgaaet deres Sympatier for de udstemte Banelinier, høre ilde, fordi de ikke tro at kunne stemme efter deres Overbevisning med Hensyn til selve Linierne. Jeg skal tillade mig at bemærke ligeoverfor det ærede Medlem, at dersom jeg skulde stemme i denne Sag efter min Overbevisning, om det absolut Rigtige, stemte jeg imod hele Loven. Jeg finder nemlig, at der for Diebliffet er sørgt meget tilstrækkeligt for Syllands